

o znanila

MI SMO POGUMNI TVOJI MORNARJI

Pravijo, da je poletje čas kislih kumaric za medije. Saj ne, da bi si še poleti človek polnil ušesa s takimi in drugačnimi političnimi novicami, a toliko pa le vem, da so ves julij izbirali novega predsednika evropskega parlamenta. Ob vsem lobiranju in dogovarjanju sem pomislila, da bi bilo veliko lažje, če bi se politiki zavedali, da se največji premiki lahko zgodijo le daleč od oči in ušes, v tišini srca, v objemu Boga. Tako je nekoč vzšla zvezda Danica - Devica Marija, glavna priprošnica Evrope - in se kot zlata zvezda vtisnila v modro zastavo evropskih krščanskih korenin.

Prepričana sem, da se premalokrat poglobljeno zazremo v oltarno sliko naše župnijske cerkve, kjer Marija iz nebes zre na svoje zemeljske otroke, na svoje poljske farane. Koliko blaženih smehljajev si videla, nebeška Mati, ob krstih, porokah, prvih obhajilih, birmah! Koliko solz si obrisala z objokanih in obupanih lic tistih, ki so se poslavljali od svojih najdražjih! Koliko molitev se je zlilo v tvoje naročje, koliko prošnje si uslišala! Kolikokrat si se užalostila, ker nismo taki, kot bi morali biti!

Lepo je iskati počitniški mir kje daleč od ponorelega sveta, a lepo je tudi začutiti občestvo in se poveseliti s svojimi prijatelji. Zato je prav, da se na veliki šmaren zberemo v čim večjem številu okoli naše farne zavetnice. Tokrat bo z nami še poseben gost, častitljivi Abraham, saj bo nekaj dni pred praznikom obiskal našega župnika Janeza. Prepričana sem, da ni nikogar med nami, ki mu ne bi hotel iskreno stisniti roke in mu zaželeli vse najboljše. Spoštovani župnik Janez! Ob misli na tvojo priljubljeno pesem Zgodnja Danica ti s sofarani želim, da nikoli ne bi vrgel vesla iz rok. Ostani ponižen

Marijin mornar in pogumen krmar naše župnije. Ulovi vedno božji veter v svoja jadra in naj po Marijini priprošnji nekoč vsi skupaj priplujemo v nebeški pristan. Bog te živi še na mnoga leta!

V. K.

ŽUPNIJA
LJUBLJANA
POLJE

DEVICA MARIJA V POLJU

5. avgust - MARIJA SNEŽNA

Največja cerkev Marije Snežne, ki je hkrati tudi največja Marijina cerkev na svetu, je bazilika Marije Velike v Rimu. Njeno ime Marija Snežna je nastalo na podlagi legende. Pod papežem Liberijem, ki je Cerkev vodil od 352 do 366, je rimski patricij Janez s privoljenjem svoje žene sklenil, da Gospodovo mater Marijo napravi za dedinjo svojega velikega premoženja, ker sama nista imela otrok. Molila sta, kako naj bi ta sklep uresničila. V noči med 4. in 5. avgustom, ko je v Rimu navadno največja vročina, se je zakoncema v sanjah prikazala Marija in velela pozidati cerkev na kraju, kjer bo naslednje jutro ležal sneg. Enake sanje je imel tudi papež Liberij, ki je zgodaj zjutraj šel v spremstvu duhovščine in ljudstva na grič Eskvilin, pokrit s snegom, in tam označil prostor za zidanje Marijine cerkve. Bleščeči beli sneg sredi poletja je v legendi simbol Marijine brezmadežne čistosti. Pri cerkvi, ko jo je papež Liberij dal pozidati, je bila tudi votlina Kristusovega rojstva, posneta po pravi bethlehemiški votlini.

MARIJINO VNEBOVZETJE - VELIKI ŠMAREN, 15. avgust

Praznik Marijinega vnebovzetja ali veliki šmaren, kakor je med nami še bolj znan, je največji Marijin cerkveni praznik. Praznik Marije Device so v jeruzalemski Cerkvi začeli obhajati že kmalu po koncilu v Efezu leta 431 po Kr. in ga povezovali z Marijinim odhodom s tega sveta. Čeprav Marijino vnebovzetje sodi med najstarejše Marijine praznike (prve omembe segajo še v obdobje pred 4. st. po Kr.), je papež Pij XII. (1939–1958) versko resnico o Marijinem vnebovzetju slovesno razglasil šele leta 1950 z apostolsko konstitucijo *Munificentissimus Deus*. Številne cerkve po svetu – od mogočnih katedral do vaških in božjepotnih cerkvic – izpričujejo stoletno vero v Marijino vnebovzetje.

Pisna vira, ki poročata o Marijinem vnebovzetju ali zaspanju (lat. *dormitio*), sta t. i. apokrifna evangelija Zaspanje svete Božje Matere in Prehod blažene Device Marije. K tema spadajo še številni spisi in druga dela pomembnih teologov iz prvih stoletij krščanstva, npr. sv. Janeza Damaščana, sv. Efrema Sirskega, sv. Epifanija in Timoteja Jeruzalemskega.

V Sloveniji je Mariji posvečenih veliko župnijskih, podružničnih, zlasti pa božjepotnih cerkva in kapelic, zato je Marijino vnebovzetje v našem verskem izročilu globoko zakoreninjeno. Katoliška in Pravoslavna cerkev ta praznik obhajata na isti dan. V preteklosti so ljudje na ta dan veliko romali, tudi k Devici Mariji v Polje. Prav gotovo so romarji v Polju častili in obiskovali Mater Božjo vsaj že v 15. stoletju. Vizitacija iz leta 1631 omenja milo sliko na glavnem oltarju in Marijin kipec na oltarju sredi cerkve; oba sta verjetno bila predmet čaščenja. Prva arhivska poročila o romanjih imamo iz 17. stoletja, ko je bilo božjepotništvo po dobi reformacije spet oživljeno. K Mariji v Polje pa niso romali le Ljubljanci, temveč tudi druge župnije, kot je razvidno iz župnijskih matrikul iz 18. stoletja. Župniji Dol pri Ljubljani in Šmartno pod Šmarno goro sta v procesijah prišli na belo nedeljo, saj je bilo takrat tu cerkveno prošenje. Na praznik sv. Ahaca (22. junija) so sem priromali verniki iz Poljanske in Selške doline. Tretji shod je bil 29. junija, na praznik sv. Petra in Pavla. Takrat so že na večer pred praznikom prišli v procesijah romarji iz župnij Polhov Gradec, Smlednik in Vodice. Seveda so cerkev obiskovali tudi na Marijine praznike. Verniki iz Skofje Loke so vsaki dve leti prišli v Polje dan pred praznikom Marijinega obiskanja (nekdanj 2. julija). Procesija iz Sore pa je prišla sem (izmenično na Dobrovo) na praznik Marijinega vnebovzetja (15. avgusta). Ta romanja so bila - kakor tudi drugod po Avstrijski monarhiji - leta 1783 prepovedana in so za nekaj časa povsem zamrla. Jožef Gruden je leta 1906, ko je popisoval romarske cerkve na Kranjskem, cerkev v Polju opisal kot nekdanj zelo obiskano in dodal, da jo romarji spet obiskujejo na belo nedeljo

in na Marijine praznike. Romanja imajo globlji verski pomen, ker verujoče spominjajo, da je naše celotno zemeljsko življenje pravzaprav romanje, katerega cilj je večno življenje v nebesih.

Marijino vnebovzetje je praznik upanja, saj nam sporoča, da je Marija dosegla polnost življenja v večnosti. To dejanje predstavlja napoved vstajenja mrtvih, ki ga bomo ob sodnem dnevu deležni vsi ljudje. Marijino vnebovzetje pomeni poklon ženi, saj je Bog Marijo, ženo in mater, poveljal v nebesih. Katoliška Cerkev s praznovanjem tega praznika poudarja dostojanstvo in poklicanost vsake žene.

Praznovanje Marijinega vnebovzetja nas želi spomniti tudi na to, da sta v življenju pomembni tako gmotna kot duhovna sestavina, tako zemeljsko kot večno. Krščansko versko izročilo uči, da si s prizadevanjem za zemeljski napredek posameznik pripravlja večno bivanje. Marijino vnebovzetje v vernikih pogloblja upanje, da je z življenjem po Marijinem vzoru želeni cilj bivanja pri Bogu dosegljiv za vsakega vernika.

Marija Vnebovzeta je naša župnijska zavetnica, zato je praznik Marijinega vnebovzetja naš največji župnijski praznik. Pri vseh mašah na praznik bomo obnovili posvetitev slovenskega naroda Mariji. Po sebež vabljeni k sv. maši ob 10.00, saj bo po njej pogostitev na župnijskem dvorišču. Tam se bomo še nekoliko zadržali, okrepčali in osvežili ob jedači in pijači. Za pogostitev bo tokrat poskrbel župnik. Pri vseh mašah bo darovanje za cerkev.

iz papeževe okrožnice

RADOST LJUBEZNI (AMORIS LAETITIA) REALNI POLOŽAJ IN IZZIVI DRUŽINE

»V nekaterih družbah je še vedno v veljavi poligamija; v drugih okoljih obstaja praksa dogovorjenih porok. (...) V številnih okoljih – ne samo na Zahodu – se nezadržno širi praksa skupnega življenja parov pred poroko ali skupnega življenja, kjer pari nimajo nobenega namena, da bi zvezo institucionalno potrdili«. Zakonodaja v različnih deželah olajšuje napredovanje raznolikih možnosti, tako da se zakon z značilnostmi, kot so izključnost, neločljivost in odprtost za življenje med mnogimi drugimi kaže kot zastarela ponudba. V mnogih deželah je pravni razkroj družine dosegel že take razsežnosti, da priznava take oblike skupnega življenja, ki temeljijo skoraj izključno na avtonomiji volje. Čeprav je upravičeno in prav, da zavrnemo stare oblike „tradicionalne“ družine, zaznamovane z avtoritarnostjo in celo z nasiljem, to ne bi smelo voditi k preziranju zakona, temveč k ponovnemu odkritju njegovega pravega smisla in k njegovi prenovi. Moč družine »temelji bistveno v sposobnosti, da ljubimo in da učimo ljubiti. Naj bo družina še tako ranjena, vedno lahko raste, če živi iz ljubezni«.

knjiga meseca

Manfred Lütz

ŠKAN DAL

Skrivna zgodovina krščanstva
VSEH ŠKANDALOV

Manfred Lütz:

ŠKANDAL VSEH ŠKANDALOV

Manfred Lütz se je rodil leta 1954 v Bonnu in je eden najbolj branih avtorjev v Nemčiji pa tudi drugod po svetu. Po poklicu je psihiater, primarij priznane psihiatrične bolnišnice v Kölnu v Nemčiji, deluje pa tudi kot terapevt ter poučuje na več univerzah in inštitutih. Diplomiral je iz teologije in je član Papeškega sveta za laike, član sveta Papeške akademije za življenje in svetovalec Kongregacije za duhovnike. Njegovo najnovejše delo Škandal vseh škandalov je izčrpna razprava, ki nas uvaja v tisočletno analizo zahodnega krščanstva, njegove duhovnosti pa tudi vseh njegovih problematičnih točk. Danes je podoba Cerkve v javnosti pogosto le še asociacija na križarske pohode, lov na čarovnice in inkvizicijo, zato se avtor sprašuje, ali je danes sploh še mogoče govoriti o človekovi krščanski duhovni izkušnji in kako naj prepoznamo delovanje Duha v Cerkvi, ki jo pretresajo škandali?

V tem kratkem pregledu dejanskega stanja bi rad poudaril, da je sicer prišlo do pomembnih izboljšav, kar zadeva priznanje pravic žensk in njihove udeležnosti v javnem življenju, toda v nekaterih deželah je treba v zvezi s tem še marsikaj narediti. Ni nam še uspelo izkoreniniti nesprejemljivih navad, predvsem sramotnega nasilja, ki se včasih izvaja nad ženskami: trpinčenje v družini in različne oblike suženjstva, kar gotovo ne dokazuje moči moških, temveč njihovo strahopetnost in izgubo dostojanstva. Verbalno, fizično in spolno nasilje, ki se v nekaterih zakonih izvaja nad ženskami, nasprotuje naravi same zakonske združitve. Mislim na hudo pohabljenje spolnih organov žensk v nekaterih kulturah pa tudi na neenakost med spoloma pri dostopu do dostojnih delovnih mest in do pomembnih družbenih položajev. Zgodovina je obremenjena z ekscesi patriarhalnih kultur, v katerih so ženske obravnavali kot drugorazredne, toda spomnimo se tudi na pojav nadomestnih mater ali na »instrumentalizacijo in komercializacijo ženskega telesa v sodobni medijski kulturi«. Nekateri menijo, da so se mnoge sedanje težave pojavile z emancipacijo žensk, vendar to ni res. »Gre le za obliko mačizma«. Enakost dostojanstva moškega in ženske nas navdaja z veseljem, da presežemo stare oblike diskriminacije in da si v družinah prizadevamo za vzajemno povezanost. V večjem priznanju dostojanstva ženske in njenih pravic občudujemo delo Duha, čeprav se pojavljajo oblike feminizma, ki jih ne moremo imeti za primerne.

Moški »ima v življenju družine enako odločilno vlogo, posebno kar zadeva varnost in podporo žene in otrok. (...) Veliko moških se zaveda pomena svoje vloge v družini in jo živi skladno s svojo moško naravo. Odsotnost očeta močno zaznamuje družinsko življenje, vzgojo otrok in njihovo vključevanje v družbo. Njegova odsotnost je lahko fizična, čustvena, duševna in duhovna. Ta manko oropa otroke primerne zglede očetovskega vedenja«.

Papež Frančišek, Radost ljubezni (št.53-55)

SALEZIJSKA NOGOMETNA LIGA

V okviru župnije Ljubljana Polje se poleg drugih dejavnosti udeležujemo tudi športnih tekmovanj. Fantje, stari od 16 do 23 let, smo se tudi letos kot ekipa Ljubljana Polje udeležili salezijske nogometne lige, ki poteka od oktobra do aprila. Tekme se odvijajo v dvorani v Šentvidu. V letošnjem letu se je tekmovanje v začetnem delu odvijalo v dveh skupinah. Vsako moštvo je imelo enkrat na mesec dve tekmi. Aprila pa se je odvil zaključni turnir, kjer so se med seboj pomerila prva štiri moštva iz vsake skupine. Kot prvouvrščeno moštvo v naši skupini smo se v četrtfinalu pomerili s četrtouvrščenim moštvom iz druge skupine – Gimnazijo Želimlje. Po kazenskih strelah nam je uspelo uvrstiti se v nadaljnji del tekmovanja. V polfinalu smo gladko premagali Vodice, v finalu pa slavili s 3:2 proti ekipi SMC Rakovnik 2 in osvojili 1. mesto v letošnji sezoni. Da pa smo lahko povezano kot moštvo igrali vso sezono, se dobivamo enkrat na teden in treniramo pod okriljem Martina Osredkarja.

M. O.

DANIČINIH 60 LET

V sredo, 5. junija, se je na koru zbralo nenevadno veliko pevcev, že med sveto mašo, ki smo jo darovali v zahvalo. Kmalu se je izkazalo, da so pevci pripravili dolgoletni organistki, pevki in nekdanji zborovodkinji Danici Grabnar presenečenje ob njeni 60-letnici. Ubranemu petju med sveto mašo je sledilo še druženje ob torti in kozarčku na župnijskem dvorišču. Danici iskreno čestitamo in se Bogu skupaj z njo zahvaljujemo za vse glasbene talente, s katerimi jo je obdaroval, hkrati pa ji želimo še na mnoga leta. Draga Danica, Bog te živi!

ROMANJE K SV. BRIGITI ŠVEDSKI

V četrtek, 6. junija 2019, smo se v zgodnjem jutru podali novim romarskim dogodivščinam naproti. Veliko mesto Stockholm nas je pozdravilo v soncu. Kraj, kjer se jezero zliva v morje, kjer je v mestnem parku dovoljeno hoditi po travi in imeti piknik, kjer se namesto s kolesi vozijo z električnimi skiroji. Spoznali smo rojakinjo Dani, ki nam je predstavila tukajšnje življenje in utrip mesta. V cerkvi Marijinega oznanjenja nas je gospod Drolc popeljal v vrtnice svojega dela in življenja ter oznanjevanja evangelija v času, ko je bival tukaj. Švedska je znana tudi po svojih muzejih. V muzeju Vasa je mogočna ladja, po kateri je muzej dobil tudi ime. Ob svoji prvi splavitvi leta 1628 se je v nekaj minutah v bližini obale potopila. V živem muzeju na prostem - Skansen - smo spoznali življenje v Baltskem morju, srečali mogočne lose, se v majhni hišici srečali s pravo Laponko in njenim delom in si čisto od blizu ogledali življenje v preteklosti. V muzeju ABBA pa smo se za nekaj trenutkov prelevili v prave glasbene zvezdnike. Vrhunec našega romanja je bil v Vadstena, kjer je mašo vodil g. Drolc ob somaševanju naših duhovnikov, g. Bernota, g. Sveteta in g. Zidanška. Pridružili so se še štirje drugi duhovniki ter številni romarji iz Slovenije, Švice, Nemčije in okoliških krajev ob navzočnost tamkajšnjega slovenskega veleposlanika. S procesijo smo počastili sv. Brigito v veličastni cerkvi, kjer so njene relikvije in relikvije njene hčere Katarine Švedske, ki je nadaljevala njeno delo. Sprehod po Göteborgu v dežju pa nam je razkril, da so si pod vodstvom našega g. Jožeta Drolca za priznanje Slovenije pred konzularnim predstavništvom prizadevali tudi v tistem času tu živeči Slovenci. V teh dneh smo ugotovili, da ga je - tako kot ljubi Slovenijo - globoko zanašovala tudi prostrana Švedska, saj nam je nenehno od-

krival čarobnost dežele ter nas spodbujal, da bi tudi sami vzljubili jezik in deželo. Most ali dva, nekaj predorov in že smo na Norveškem, v deželi, kjer se poleti dan skoraj ne prevesi v noč in kjer se delo stvarnika prepleta z delom človeških rok. Številne nizke lesene hišice, večinoma pobarvane v temno rdeči barvi, se tesno druga ob drugi vijejo od Osla vse do bližnjega Holmenkollna, kjer na mogočni skakalnici svoje letalske spretnosti vsako leto preverjajo tudi naši slovenski orli. V muzeju Fram, se takole mimogrede odpravimo na odpravo in odkrivanje južnega tečaja. Na ladji, ki je bila zgrajena leta 1892, imamo vse potrebno, da se lahko živimo v tedanji čas. Najdaljši in najgloblji fjord Sognefjord nam priča nova doživetja, čudovito naravo s številnimi otočki. V Bergen, zeleno oazo med gorami, smo pripluli sredi dneva. Tam nas je pričakala živahna ribja tržnica in polno mesto prijaznih ljudi. Barvite hiške se stiskajo druga ob drugi. Na mestni hrib se povzpemo tudi z žičnico in zelo smo si enotni, da je najlepše ostalo za konec. Naše romanje oz. duhovne vaje, kot ga je poimenoval g. Jože Drolc smo sklenili v pravoslavni cerkvi sv. Pavla, kjer nas je zopet nagovoril z Brigitinim besedami in njenim preroškim pričevanjem. Za številna nova spoznanja, barvito in pestro romanje g. župniku, vodički Alenki, predvsem pa g. Jožetu, ki nas je s svojo energijo in znanjem napolnjeval ves čas, preprost in iskren hvala.

DAN DRŽAVNOSTI

V ponedeljek, 24. junija, zvečer smo imeli na prostem proslavo v počastitev dneva državnosti, ki ga praznujemo 25. junija. Proslavo so pripravili člani gledališke skupine Polna luna in župnijski pevski zbor, tako da so se recitacije izmenjavale s petjem pevskega zbora. Spodobi se, da je bila med recitacijami na sporedu tudi Vodnikova budnica Dramilo, saj letos obhajamo 200-letnico pesnikove smrti. V pesmi prevladuje spodbuda (k delu), končuje pa se s svarilom pred lenobo. Lahko smo hvaležni tako članom gledališke skupine Polna luna kot tudi našim pevcem za prizadevnost in trud, ki ga leto za letom vlagajo v pripravo proslave v počastitev dneva državnosti. Njihov zgled je spodbuda za nas vse, da bi po svojih močeh prispevali k živahnemu dogajanju v naši župniji.

J. I.

TELOVO

Na praznik sv. rešnjega telesa in krvi sta bili dopoldanska in slovesna večerna sveta maša zelo lepo obiskani. Po večerni sveti maši smo

imeli telovsko procesijo, ki je letos po dobrih 70 letih zopet delno potekala po nekdanji poti skozi Slape. Povojna komunistična oblast je namreč kmalu po koncu vojne med drugim prepovedala zvonjenje, za praznične procesije, ki niso smele biti javne, so morali duhovniki napisati prošnjo. Iz župnijske kronike je razvidno, da je takratni župnijski upravitelj Franc Dobovšek (1910–1985) 28. marca 1947 poslal prošnjo Mestnemu ljudskemu odboru za dovoljenje za zvonjenje in potrkanje med velikonočno procesijo, ki je bila 6. aprila. Enako prošnjo je 21. aprila napisal za telovsko procesijo. Prošnjo za telovsko procesijo skozi Slape je poslal še 21. maja 1948, leta 1949 pa je zaprosil za velikonočno procesijo na veliko soboto zvečer, ki bi potekala iz cerkve po Zadobrovški in Rjavi cesti proti Studencu do hiše 170 (danes Rjava cesta 4) in od tam po Zaloški nazaj v cerkev. O prošnji za telovsko procesijo leta 1949 ni zapisa.

Ker so v zadnjih letih v okolici cerkve zgradili veliko novih stanovanjskih blokov in s tem pozidali nekdanje zelene površine, sta velikonočna in telovska procesija potekali med bloki, kar je med novimi sokraji vzbudilo nemalo zanimanja za »povorko s transparenti«, kot je bilo mogoče prebrati na spletnih forumih. Marsikdo izmed njih je na ta način izvedel, da kristjani obhajamo telovo, ki pri nas za razliko od nekaterih sosednjih držav ni dela prost dan.

S strnitvijo pozidave okoli cerkve in župnišča se je pojavil tudi problem postavitve oltarjev ob poti telovske procesije. V iskanju rešitve se je utrnila zamisel, da bi procesija zopet potekala kot včasih. Ker bi bila cela pot skozi Slape in vrnitev po Zaloški cesti predolga in ker so ob Zaloški cesti po vojni podrli vse tri kapelice, smo se odločili, da jo malce skrajšamo.

Po prvih dveh oltarjih, ki sta bila postavljena na zunanji strani stranskih kapel, pod novima mozaikoma, je procesija z banderi krenila skozi križišče pred cerkvijo, mimo Dimnikove hiše (Polje 13), čez travnike do Slap. (Vevško cesto so namreč ravno teden pred telovim začeli obnavljati.) Med prepevanjem

evharističnih pesmi in pritrkavanjem zvonov smo prispeli do stare kapelice v Slapah, kjer je bil tretji oltar in blagoslov polj, nato smo se obrnili in po poti V Sige prišli do kapelice na Vevčah, ki so jo krajani zgledno obnovili pred nekaj leti. Tam je bil četrti oltar in blagoslov na vse štiri strani neba. Po Vevški cesti smo se zopet vmili v Slape in čez travnike, kjer so otroci poskušali nabrati še nekaj cvetja, saj so se do takrat njihove košarice že čisto spraznile, do križišča pred cerkvijo, kjer so za varno prečkanje Zaloške ceste ponovno poskrbeli policisti PP Moste, ki se jim zahvaljujemo za pomoč. Prav tako gre zahvala gasilcem iz Slap, ki so poskrbeli za varen potek procesije skozi Slape in Vevče. V cerkvi je ob sklepu procesije zadonela še zahvalna pesem. Prijeten junijski večer je ostal v lepem spominu. Pot čez travnike se je večini zdela prijetnejša in bolj domača od tiste po Zadobrovški cesti med bloki, zato upamo, da bomo drugo leto spet lahko ponesli Najsvetejše do obeh kapellic.

M. G.

ZALEDNI VOD

Tudi letos smo se z možmi t.i. zalednega voda v ponedeljek, 14. julija, podali na krajši izlet oz. romanje. Ker je eden od mož manjkal, smo ga obiskali kar na njegovem domu v Vinici pri Varaždinu. Po gostoljubnem sprejemu in dobrem kosilu pa smo se ustavili na Ptujski gori, kjer smo se priporočili Materi Božji in obiskali grob p. Milana Holca, ki nas je še lansko leto vodil po Sveti deželi. Razširjeni del zalednega voda so tudi žene, ki skrbijo za lepoto našega svetišča. Z njimi smo že nekaj dni prej skupaj obiskali Marijo Pomagaj na Brezjah in se zapeljali v Bohinj. Pot smo s kosilom sklenili pri Joževcu v Begunjah.

dogodki

IZLET ANIMATORJEV

Oratorijski animatorji in otroci, ki ste sodelovali v uprizoritvi oratorijske igrice, ste predvidoma v četrtek, 29. avgusta, vabljeni na celodnevni izlet - kopanje v Laško. Prijavite se do vključno ponedeljka, 26. av-

gusta, na župnijski e-naslov, kjer navedite tudi svojo starost. S seboj potrebujete garderobo za kopanje in malico za na pot, za kosilo bo poskrbljeno. Točen čas odhoda in vrnitve bo objavljen kasneje. Vabljeni.

JESENSKO ROMANJE

V soboto, 14. septembra, bomo romali k Mariji Vnebovzeti v Gmünd in po panoramski gorski cesti čez naravni park Nockberge v Bad Kleinkirchheim na avstrijskem Koroškem. Pot nas bo vodila skozi Karavanški predor mimo Beljaka in Spittala do Gmünda. Mesto je nastalo v 11. stoletju kot del salzburške nadškofije. Mestne pravice je dobilo že v 14. stoletju in je drugo najstarejše izpričano srednjeveško mesto na Koroškem. V baročno okrašeni cerkvi Marijinega Vnebovzetja bomo imeli sveto mašo. Po maši se bomo sprehodili po starem mestnem jedru, nato pa pot nadaljevali v Innerkrems, kjer se začne vzpenjati gorska panoramska cesta, polna lepote in zanimivosti. Ob opazovanju živobarvnih cvetic, gorskih živali, kot so svizci, osamelih macesnov in drugih lepote se bomo povzpeli na 2000 m nadmorske višine. Na 184 km² naravnega parka sta se na planjavah zelenih pašnikov in kopastih vrhovih obdržala narava in človek v prijateljskem in spoštljivem sožitju. Po ovinkasti cesti Nockalmstrasse se bomo nato spustili v dolino reke Krke (Gurk). Naš zadnji postanek bo romarska cerkva Sv. Katarine /1492 – gotski stil/ v Bad Kleinkirchheimu. Zgodovinsko lepo poslikana mala cerkev je ena izmed postaj na romarski poti sv. Heme (Eme), ki se vije od Škofje Loke prek celotne Koroške. V majhnem prostoru pod cerkvijo je votivni prostor - danes krstilnica -, kjer izvira termalna voda. Pot bomo nadaljevali skozi Trefensko /Trebinjsko/ dolino do Karavanškega predora in dalje do gostišča, kjer bomo imeli pozno kosilo oz. večerjo. V Ljubljano se bomo vrnili v večerni uri. Cena romanja je 33 EUR na osebo pri udeležbi najmanj 40 oseb v avtobusu. Ne pozabite vzeti s seboj veljavnega osebnega dokumenta (osebne izkaznice ali potnega lista). Odhod avtobusa izpred cerkve v Polju bo ob 6.30. Prijave že sprejemamo.

OBVESTILA

bralci beril

V mesecu avgustu ste vabljeni, da se v cerkvi pri verskem tisku sami vpišete v seznam bralcev!

adoracija

V avgustu bo adoracija ob petkih od 18.00 do 19.00. Adoracijo bo oblikovala molitvena skupina.

maše (pogrebi, oddane)

+Anton Lajkovič: 1M (družina Kovše), 1M (nečakinja maja), 2M (bratranec Božo z družino), 3M (Andrej Lajkovič z družino); +Marjan Zahradnik: 1M (Matevž in Tončka iz Škofje Loke); +Nataša Ahčin: 2M (sosedje iz Slap), 1M (Pirčevi)

krščeni

Valentina Kolednik, Blaž Jug, Tian Jancer

krščansko pokopani

Stanislav Čanadi, Anton Lajkovič, Anica Bengez, Marjan Zahradnik, Nataša Ahčin

dobra dela

Za cerkev - mozaik: 200 € (n. n.), 500 € (n. n.), 220 € (n. n.), 150 € (n. n.), 3.522,62 € (volilo po sklepu o dedovanju); ob smrti Nataše Ahčin: 60 € (sosedje iz Slap); za cvetje: 20 € (M. H.)

Vsem darovalcem Bog povrni!

MAŠE

- nedelje ob 8⁰⁰, 10⁰⁰ in 19⁰⁰
- točki in četrtki ob 7⁰⁰
- preostali delavniki ob 19⁰⁰
- prazniki ob 9⁰⁰ in 19⁰⁰

URADNE URE

- ob ponedeljkih in petkih od 19³⁰ do 20⁰⁰
- ob torkih in četrtkih od 7³⁰ do 8⁰⁰
- ob sredah in praznikih ni uradnih ur

KARITAS

V počitnikih mesecih juliju in avgustu se obrnite na Škofijsko Karitas
e-pošti: karitas@zupnija-ljpolje.si

TRR Karitas: NLB 02054-0253243567

KNJIŽNICA

- ned 9⁰⁰ - 10⁰⁰

e-pošta: knjiznica@zupnija-ljpolje.si

KRSTI

19. nedelja med letom (11. 8.),
priprava v sredo, 7. 8., ob 19³⁰.

Za podatke se oglašite že poprej! S seboj prinesite družinsko knjižico in izjavo botra!

OBHAJILO BOLNIKOV

Na prve petke v mesecu in pred prazniki. Lahko pokličete tudi druge dni; za PREVIDEVANJE seveda kadarkoli.

POROKE

Prijava vsaj mesec dni pred poroko. Potrebni dokumenti: krstni in samski list, potrdilo o opravljenem tečaju.

Izdala Župnija Ljubljana Polje

Polje 351, 1260 Ljubljana Polje
tel.: 01/529 22 33

TRR župnije: Nova KBM d. d.

SI56 0430 2000 3170 429

e-naslov: www.zupnija-ljpolje.si

e-pošta: info@zupnija-ljpolje.si

Odgovarja Janez Bernot, župnik
Tisk: ABO grafika

AVGUST - VELIKI SRPAN

1	čet	Alfonz Ligvorij, škof, cerkveni učitelj	
2	pet	Evzebij, škof; porcijunkula	
3	sob	Lidija, svetopisemska žena	
4	ned	18. nedelja med letom; Janez Vianej, duhovnik	
5	pon	Marija Snežna (Nives)	
6	tor	Jezusova spremenitev na gori; Just Španski, mučenec	
7	sre	Kajetan, duhovnik	PRIPRAVA NA KRST
8	čet	Dominik, ustanovitelj dominikancev	
9	pet	Terezija Benedikta (Edith Stein), redovnica	
10	sob	Lovrenc, diakon, mučenec	
11	ned	19. nedelja med letom; Klara (Jasna), devica	KRST
12	pon	Ivana Šantalska, redovnica	
13	tor	Hipolit in Poncijan, mučenca	
14	sre	Maksimilijan Kolbe, duhovnik in mučenec	
15	čet	Marijino vnebovzetje - veliki šmaren	DAROVANJE ZA CERKEV
16	pet	Rok, spokornik	
17	sob	Beatrika, devica	
18	ned	20. nedelja med letom; Helena (Alenka), cesarica	
19	pon	Janez Eudes, duhovnik	
20	tor	Bernard, opat, cerkveni učitelj	
21	sre	Pij X., papež	
22	čet	Devica Marija Kraljica	
23	pet	Roza iz Lime, devica	
24	sob	Jernej (Natanael), apostol	
25	ned	21. nedelja med letom; Ludvik, kralj	
26	pon	Tarzicij, mučenec	
27	tor	Monika, mati sv. Avguščina	
28	sre	Avguštin, škof, cerkveni učitelj	
29	čet	Mučeništvo Janeza Krstnika	ANIMATORSKI IZLET
30	pet	Feliks (Srečko), mučenec	
31	sob	Pavlin, škof	ROMANJE NA ZAPLAZ